

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Guillelmi Postelli De Repvblica

Postel, Guillaume

Lvgdvni Batavorvm, 1635

Cap. XXVIII. Περὶ κλερ[...]χων, quos coloniis deducendis præfectos dicere
possumus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65533)

204 DE REPUBLICA
vocando scilicet dicti sunt. Ver-
bum κλητέων præterea signifi-
cat, testes adversum me audio:
quod Aristophanes in Nebulis
significat.

Τῶν ἐμῶν γ' ἕνεκα υἱὸν χρη-
μάτων

ἔλκω σε κλητέοντα.

*Mearum certe pecuniarum gra-
tia traham te in ius, testes adver-
sum te auditurum.*

CAP. XXVIII.

Πεὶ κλητέων, quos colonis
ducendis præfectos dice-
re possumus.

RA T I O (ut sum proxime
præfatus) dignitatis magi-
stratum, aut, si illa deesset, ma-
ior numerus, me coëgit cum ser-
vare ordinẽ qui in operis discursu
visus est: verum promiscue ut
plura

Ver-
 nifi-
 lio:
 ulis
 rph-
 ra
 er-
 me
 gi-
 a-
 r-
 r-
 ut
 ra

plura dicere sum eam ob rem co-
 actus, ita nunc ad finem usque, ut
 se offerent, sum singula profe-
 quuturus. Solebant itaque κλη-
 ρῆσαι colonos in urbes, aut priscae
 Atheniensium possessionis, aut
 nuper conquiritas, non satis ha-
 bitatas, inscribere, destinareque
 delectos, atque agrum regio-
 num, & iuris ipsarum urbium
 dividere, veluti pro sorte cuius-
 que. unde vox κληρῆσαι, id est,
 sortes habentium ducta est. qui
 mos ut latius pateat, Libanii so-
 phistae sententiam ex argumento
 orationis Demosthenis περὶ τῆς
 εἰς χερσονήσου, adducere visum
 est. Erat, inquit, ea peninsu-
 la quae Thraciae adhæret, Athe-
 nensium antiqua possessio, in
 quam Philippi regis tempore ad
 continendam possessionem suos
 κληρῆσαι miserant. Mos enim
 ipsis erat, ut qui domi facultati-
 bus essent destituti (quod per
 Ario-

Ariopagitarum diligentiam à Valerio scriptam, atque superius adductam statim resciri poterat) accepto illi cum armis viatico à Repub. in exterarum, aut nudas, cultoribusque vacantes, aut recens conquistas urbes mitterentur. Hæc ille. Quibus ipsis exemplis docemur quoniam hodie fit utendum remedio, ut tantæ populi multitudini aut per vim, calumniamve, aut per agnatorum multitudinem, aut quodam progenitorum scelere facultatibus omnibus destitutæ, egregie prospiciatur. Eam enim frequentiam populi, etiam illorum quorum maiores virtutis ergo erant laudem nobilitatis consequuti, videmus eousque crevisse, ut una hæreditas (si Caletenfium, Aquitanorumque morem, quorum primigenii male fratribus consulunt, excipias) iam ad unicolos redacta, vix possit singulis fratribus,

bu
qu
in
re
ra
re
du
m
ni
ra
ni
ric
pr
co
po
ho
ter
leg
fec
inc
tot
ger
ter
tas
int

A T H E N I E N S I V M. 207
bus , vel hæredis nomen relin-
quere, & ante paucos annos, nisi
ingens vetuerit clades, sit nudos
relictura nepotes, atque in despe-
rationem adductura. Præterea
rerum omnium venalium, con-
ductitiarumque precia in im-
mensum aucta, extremaque om-
nia quæ æquitatis lancem supe-
ravere, nos admonent multitudi-
nis, & contentionis ergo in dete-
riorem partē abire omnia. Qua-
propter quum æmulationis, &
contentionis vitium nunquam
possit, & nescio si debeat, è medio
hominum tolli, non impruden-
ter Principes, & penes quos est
legum authoritas, meo iudicio
fecerint, si dato ad iter, & aliquot
inde annos stipendio, & viatico,
totam rebus destitutam, & per-
gere volentem multitudinem in
terras novas cultoribus destitu-
tas mittant. Inde enim diviso
inter illos agro novo, aut ex
æquo

æquo, aut pro dignitate, fiscus facile ad principem ex vectigalibus redibit, miseris vero amplissime prospicietur, malis, & proscriptis hominibus, quibus ex rerum defectu peccandi consuetudo est in habitum versa, purgabitur culta regio, nec erit ubi, etiam si maxime velint, furandi intenes exerceant consuetudinem. Hac arte olim Athenienses, Lacedæmonios, Græcos, Romanos, Gallos usos legimus. De his aliquando locum mihi dicendi apud Principem cupiebam vehementius, antequam tua prudentia Poiete apud eundem impetratum intellexi, quod summo opere suadere conabar. O felicem Franciscum Regem tali Cancellario, O fœliciozem Cancellarium tali rege: verum utrū, præter dignitatem, magis beatum existimē, ægre sane iudico. Ille literatos, literasque excitat præ-

præmiis, benevolentia : hic illos
 perquiri, evehit ad præmium.
 Ille iustissime imperando, om-
 nium demeretur animos: is æqui-
 ratem summam observando, nul-
 li non satisfacit. Tutatur omnes
 Franciscus, per eum Poietus om-
 nibus prospectum curat. Ille vir-
 tutis, & literarum omnium abso-
 lutam quandam possessionem ha-
 beri curavit, is etiam ipsi posses-
 sioni suam adsignari locum sum-
 mopere contendit. Et ut semel
 finiam, Augustum ille, is ab infe-
 ris Mæcenatem revocavit. Ve-
 rum quum hac eloquendi tenui-
 tate utriusque laudes imminuam
 potius, quam augeam, ad cætera
 progredior.

O C A P.